

Zprávy a oznámení

Upozornění

V úterý 24. května nebude v rožmitálském městském kostele mše sv. Z důvodů studijních povinností musím zůstat do středy v Č. Budějovicích, kde také odsloužím úterní intenci.

Mše v domově důchodců

Na čtvrtek 26. května je opět plánována mše sv. v rožmitálském domově důchodců. Začátek bude jako obvykle ve 14.30 hod.

Pout' k Panně Marii Březnické

V sobotu 28. května budeme opět po roce putovat k Panně Marii Březnické v lesích mezi Voltuší a Roželovem. Mše sv. uprostřed krásné přírody zde bude sloužena v 10.30 hod. Po mši se můžeme ještě zdržet k posezení a popovídání při opékání špekáčků a klobás, které dodá farnost. Doporučuji doopravdy putovat pěšky či na kole. Pro ty, kterým to neumožňuje zdravotní stav či věk bude zajištěno laskavostí Lesů ČR a pana ing. Josefa Hrdiny otevření závor na lesních cestách. **Večerní mše sv. v městském kostele v tento den již nebude.**

Farní zájezd

V sobotu 4. června se koná zájezd pořádaný KDU-ČSL ve spolupráci s farností. Mše sv. bude v tento den sloužena v rámci zájezdu v Jindřichově Hradci a podobně jako v případě pouti k Panně Marii Březnické večerní mše sv. v Rožmitále nebude.

Úmysly mší svatých od 23. května do 5. června 2011

Ranní mše sv.

R: Ne 8.15 hod.

R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále

m: Čt 8.30 hod.

m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Večerní mše sv.

M: Út, St, Pá, So 18.00 hod.

M - městský kostel sv. Jana Nep. na náměstí

Po 23.5.	mše sv. není	Po 30.5.	mše sv. není
Út 24.5.	mše sv. není intence za rodiče Hulmanovy a Miklovičovy a celý rod bude odsloužena v Č. Budějovicích	Út 31.5. M	Za Marii a Adolfa Trčkovy, rodinu Trčkovu a Průchovu a d. v o.
St 25.5. M	Za rodiče Marii a Františka Durdilovy, Mirumila Pechara, vnuka Míšu a celý rod	St 1.6. M	Za Věru Hanušovou a její rodiče
Čt 26.5. m	Za Marii Petraňovou, rodiče Emila a Marii Stehlíkovy	Čt 2.6. m	Za Vilmu Klemovou, Jarmilu a Františka Liškovy a jejich rodiče
Pá 27.5. M	Za Barboru a Václava Vachatovy, jejich děti a rodiče a za Františka Lišku a celý jeho rod	Pá 3.6. M	Za Karla Poláka, rodiče a d. v o. (výroční)
So 28.5. M	Za Františka Mácu a manželku Růženu	So 4.6. JH	mše sv. není intence Za Josefu Hořejší, dcery Marii, Rozálii, čtyři syny a d. v o. bude odsloužena. na farním zájezdu v Jindřichově Hradci
Ne 29.5. R	Volná intence	Ne 5.6. R	Za farnosti

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem ☎ 318 665 182. Uzávěrka příštího čísla je ve středu 1.6.2011. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová
Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.localizations.cz/rozmital

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 9 Ročník VIII

22. května 2011

Pout' do Říma VIII.

(pokračování z č. 15/2010)

Jedním z nejzajímavějších a nejrázovitějších míst v celém Římě je čtvrť zvaná Trastevere neboli Zátibebí. Nejednalo se nikdy o příliš bohatou oblast, žili zde od antických časů u řeky chudí řemeslníci, rybáři a Židé a díky tomu se v této oblasti zachovalo množství prastarých staveb, neboť obyvatelé neměli prostředky na jejich modernizaci či nahrazení zcela novými budovami. Nebouralo se zde a nevznikaly luxusní třídy a náměstí jako na jiných místech Věčného města. Ještě důležitější však je, že zde stále žijí běžní lidé a pulsuje normální život. Nejsou zde v úzkých a klikatých uličkách pouze banky, hotely, předražené restaurace a obchody s rádoby luxusním zbožím, které známe z centra Prahy i některých částí Říma. V Zátibebí se zkrátka dosud žije, najdeme tu velice příjemnou atmosféru a to samozřejmě láká turisty a lákalo to i nás.

Sestoupili jsme sem z poklidných výšin parku na vrchu Janiculus, když se už chýlilo k večeru, a nás po celém náročném dnu bolely nohy. Přesto jsme si nenechali ujít zdejší proslulé památky. Dříve než se skvosty římské architektury jsme se však seznámili s jinou italskou specialitou: navštívili jsme gellaterii, zmrzlinárnu. Ačkoliv jsme samozřejmě v Římě jedli zmrzlinu mnohokrát, zde byla suverénně nejlepší. Vyrobená samozřejmě z opravdové smetany a ovoce, žádné směsi, rostlinné tuky a náhražky. Při srovnání s touto lahůdkou si pak člověk uvědomí, čemu všemu se také dá říkat zmrzlina. Majitele gellaterie zajímalo, jak nám chutná a čím by nám mohl zmrzlinu ještě posypat či polít, aby byl náš dojem ještě lepší, ale jeho výrobek byl už i tak naprosto dokonalý.

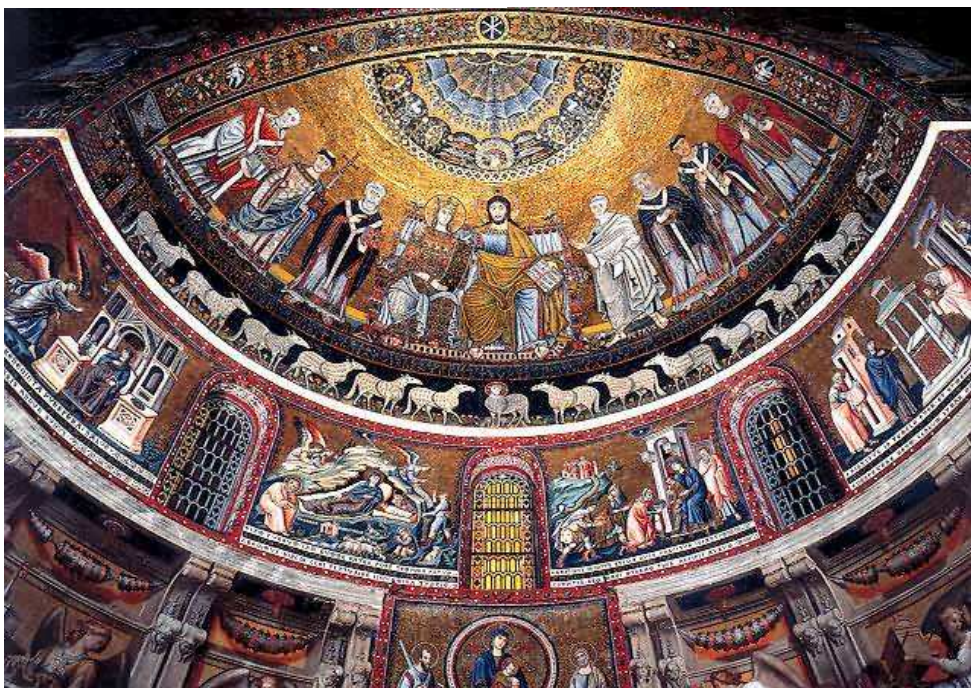
Tak jsme byli velice vhodně disponováni na zážitky duchovní. Prvním zážitkem byla jedna z proslulých římských svatyní, bazilika Panny Marie v Zátibebí, která se nyní pojí s velice aktivním církevním hnutím San Egidio. Vstup do baziliky je z náměstí s kašnou obklopeného malebnými historickými domy a plného nejen turistů, ale i relaxujících rázovitých obyvatel (rádi relaxují s lahví piva). Mariánský chrám je skutečně prastarý a v jeho kněžišti najdeme úžasné mozaiky, jedny z vůbec nejznámějších. Vznikl za papeže Kalixta I. v letech 217 – 222. Papež, bývalý otrok, bankéř a hrobník velice barvitých osudů, zaplatil jeho vznik životem. Získal totiž pozemek pro jeho výstavbu na úkor jakéhosi podnikatele v pohostinství, který měl toto místo vyhlédnuté na stavbu nálevny a herny. Římské úřady, jindy křesťany snaživě pronásledující, daly v tomto případě přednost papežovu projektu kostela (dokonce i pohanský císař prý konstatoval, že bude lépe, aby zde stál kostel než hospoda) a podnikatel svou porážku velice těžce nesl. Nakonec zorganizoval nepokoje, při nichž lůza nový chrám přepadla a papeže Kalixta sloužícího zde mši ubila a vhodila do studně, kde byl zaspán kameny.

Jeho nástupci pak v době, kdy církev získala svobodu, chrám přebudovali do dnešní nádhery. Žulové sloupy oddělující hlavní chrámovou loď od lodí bočních pocházejí z Egypta a tvořily původně součást chrámu bohyně Isis. V předsíni kostela najdeme dokonce i našeho sv. Václava vymalovaného spolu s Pannou Marií od nejlepšího Giottova žáka Cavalliniho. V kostele můžeme spatřit, jak

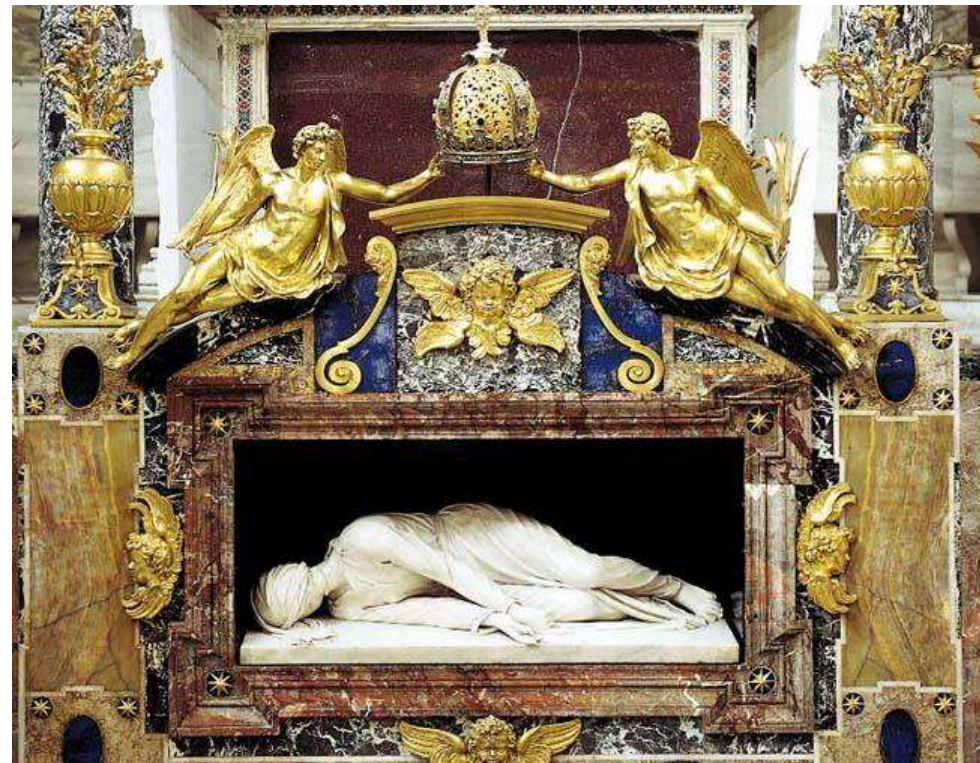
vypadalo uspořádání chrámového prostoru ve starokřesťanských dobách: Oltář stojí uprostřed vyvýšeného presbytáře, nad ním je stříška v podobě baldachýnu, která nesla ciborium (schránku na sv. hostie) ve tvaru vznášející se holubice. Teprve za oltářem v závěru kněžiště se pak nalézal biskupský trůn, z nějž papež řídil slavnostní liturgii. Zakladatel kostela sv. Kalixt I. je spolu s dalšími mučedníky pohřben v konfessi (kapli) pod hlavním oltářem.

Skromné průčelí baziliky Santa Maria in Trastevere skrývá úžasně nádherný interiér s bohatými mozaikami

V roce 822 nechal papež Paschal I. restaurovat tyto katakomby, poničené barbary, a při této příležitosti byl otevřen i Cecíliin hrob. Tělo bylo naprosto neporušené, stejně tak i šaty svěťce. Papež dal její ostatky přenést do chrámu, který mezi tím vznikl na místě Cecíliina domu a před kterým jsme právě stáli. Starokřesťanský kostel byl bohužel několikrát necitlivě přestavován, takže dnes nepůsobí příliš starobyle. Pod hlavním oltářem se však dodnes nalézá pohřbené tělo sv. mučednice. Hrob je ozdoben sochou z bílého mramoru zachycující neporušené Cecíliino tělo při druhém otevření hrobu úřední komisí v roce 1599. Přítomen byl tehdy i sochař Stefano Maderna, který pak, podle toho co spatřil, zmíněnou sochu velice citlivě zhotovil.

Sv. mučednice Cecílie, jak ji při otevření hrobu v roce 1599 spatřil a vytesal Stefano Maderna

Pokud zaplatíme 3 Eura u sympatické řeholnice, můžeme sestoupit do podzemí a okamžitě se přeneseme z XXI. století do starověku. Senátorský dům se totiž v podzemí zachoval překvapivě dobře a my si můžeme udělat představu, v jakém prostředí sv. Cecílie vyrůstala. Dokonce lze spatřit lázně, v níž se konala nezdařená poprava, a systém vedení horké páry z olověných trubek. Mállokde si člověk uvědomí, že osudy prvních křesťanů nebyly žádné mýty a báje, ale naprostá a drsná realita. Kristus stál i těmto bohatým Římanům za to, aby se vzdali luxusu, v němž žili, svobody a dokonce i vlastního života. V podzemí však nejsou jen antické zbytky. Kardinál Rampolla dal totiž v 19. století do podzemí vestavět i nádhernou kryptu ve tvaru miniaturní pětilodní baziliky, plnou zlatých mozaik a obkladě z barevných kamenů. V kryptě jsou uložena těla Cecíliiných přátel, kteří vydali život pro víru společně s ní.

Závěr dne pak již patřil návratu do hotelu stmívajícím se, ale přesto příjemně vlahým a jarně voňavým Římem, posezení u gyrosu v útulné pizzerii mezi hosty nejrůznějších národností a barev a popíjení italského vína zakoupeného v nedaleké večerce vlastněné Indonésany. První opravdový poutní den v Římě byl u konce, ale my měli stále dost sil, abychom se těšili na putování ve dnech dalších.

V Zátiběří však nacházíme ještě další zajímavé kostely, z nichž jsme vzhledem k nachylujícímu se dni mohli navštívit už jen dva další. Nejprve jsme vstoupili do kostela San Francesco a Ripa (sv. Františka na Nábřeží). Tady se původně nacházela jedna z římských nemocnic, které zakládali papežové a zámožní křesťané pro nejchudší a nejubožejší Římany i poutníky z daleka. V této nemocnici byl přijat do ošetřování v roce 1219 i sv. František z Asisi, když přišel do Říma žádat o schválení svého řádu a v městě onemocněl. O deset let později věnoval papež Řehoř X. nemocnici františkánům a ti zde vybudovali svůj první římský klášter. Kostel byl u římských obyvatel ve velké úctě a tak jej nechali vyzdobit největšími skvosty malířského a sochařského umění.

Všechna tato díla však převyšuje úžasná socha proslulého Lorenza Berniniho zachycující blahoslavenou Luisu Albertoniovou, vznešenou vdovu, členku III. řádu sv. Františka, která se na počátku 16. století (v době zesvětlých hříšných papežů) proslavila skutky milosrdenství a lásky vůči chudým a nemocným. Socha, jejíž fotografii najdeme snad v každé knize o dějinách umění, zobrazuje smrt této svěťce. Odchází ze světa ke Kristu s úžasným klidem ve tváři, s pokojem v srdci a s radostným očekáváním. Jako by zde Bernini vytvořil ilustraci výroku sv. Terezie „nepřijde si pro mne smrt, ale Bůh“. V kostele se nachází také kaple zasvěcená padlým italským vojákům z horských oddílů tzv. bersaglierů ozdobená válečnými prapory, šavlemi a metály a různými součástmi uniform. V kostele však blízko vchodu můžeme spatřit i spolehlivě nejšerednější sochu sv. Antonína Paduánského v celém Římě. Vypadá jako karikatura vypaseného odolého mnicha a schází mu snad jen korbek s pivem a stehno pečené husy v ruce. Nepodařilo se mi zjistit, kdo se tak krutě pomstil tomuto sympatickému svěťci a jak je možné, že v tak nádherném chrámu může být umístěno něco tak neumělého. Kdo se u takovéto sochy dokáže pomodlit, musí mít opravdu velkou víru a zasloužit si vyslyšení.

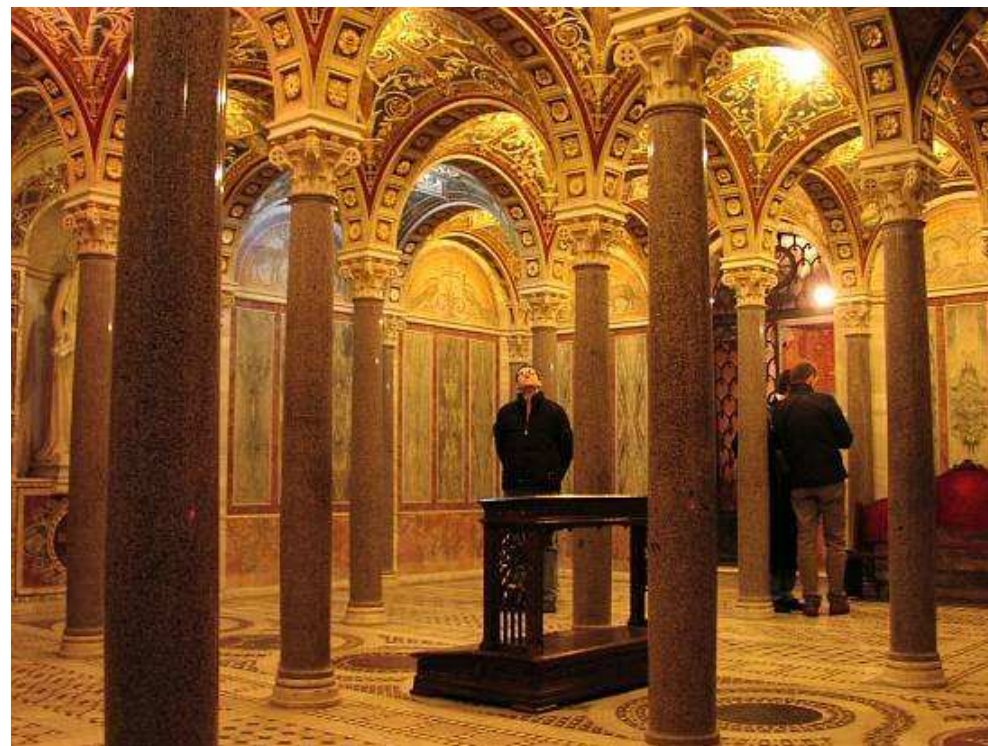
Smrt blahoslavené Ludoviky Albertoni v podání Gian Lorenza Berniniho

Ačkoliv byl všední den a navíc už téměř večer, chystala se i v tomto kostele (podobně jako chvíli předtím v kostele San Pietro in Montorio) svatba a před kostelem se scházeli hosté. Tudíž jsme nechtěli vyrušovat dlouhým prohlížením uměleckých pokladů a vydali se k poslední svatyni, která byla v našem programu a kterou jsme si nechtěli nechat ujít. Nebylo však snadné ji v změti uliček nalézt. Šli jsme dlouho kolem zdi někdejšího františkánského kláštera změněného nyní na kasárna bersaglierů, kde pryč na dvoře stále ještě roste pomerančovník zasazený sv. Františkem. Po několika zákratech jsme konečně stáli v nádvoří před bazilikou patronky hudby sv. Cecílie. V římském soumraku šuměla antická kašna zvaná katharus a my přemýšleli o osudu statečné mladé ženy, která zde před sedmnácti stoletími žila a zemřela.

Kostel totiž stojí nad antickým patricijským domem, který náležel Cecíliiným rodičům patřícím do významného senátorského rodu. Stala se křesťankou a k víře a křtu přivedla i svého snoubence Valeria. Při pronásledování za císaře Marka Aurelia pohřbívala přes císařský zákaz spolu se svým snoubencem popravené křesťany a tak se sama stala obětí vyšetřování. Statečně vyznala svou víru a přijala rozsudek smrti, který měl být vykonán udušením horkou párou přímo v lázni jejího domu. Přežila však a musel být zavolán soudní vykonavatel – liktor – který ji měl zabít mečem. Ani jemu se však hrozné dílo nevydařilo. Ťal ji údajně třikrát do krku, ale nezabil. Cecílie pak zemřela až za několik dní ve svém domě, který předtím odkázala prostřednictvím senátora Gordiána církvi. U jejího úmrtního lůžka se shromáždili nejvýznamnější římsí křesťané v čele s papežem Urbanem. Po slavném pohřbu pak byla uložena do hrobky rodu Cecíliů na Via Appia v katakombách sv. Kalixta.

Nádvoří kostela sv. Cecílie s antickou kašnou

Krypta – miniaturní pětilodní bazilika v podzemí chrámu Santa Cecilia